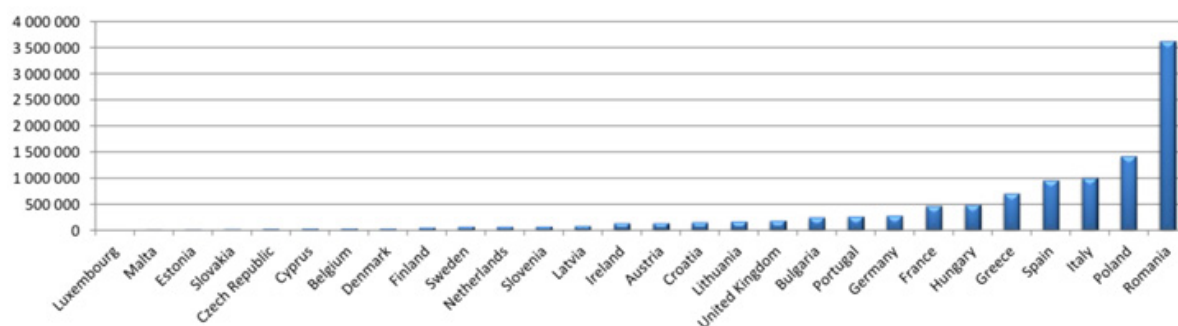

Europejskie gospodarstwa rolne

Dane w odniesieniu do UE Komisja Europejska na bieżąco alarmuje o demograficznych wyzwaniach, jaki stoją przed wspólnotowymi obszarami wiejskimi. Ostatnie kompleksowe dane dotyczące struktury gospodarstw w 28 państwach członkowskich Eurostat publikował niecałe pięć lat temu. Dziś z dużą pewnością można stwierdzić, że w wielu punktach dane te wyglądałyby tak samo.

W UE operuje ponad 11 milionów gospodarstw rolnych, z czego aż 13 proc. stanowią gospodarstwa na terytorium Rzeczypospolitej. Zajmujemy tym samym drugą pozycję za Rumunią, na terenie której znajduje się aż co trzecie gospodarstwo rolne UE. Na kolejnych pozycjach plasują się Włochy, Hiszpania i Grecja. Największy partner gospodarczy Polski, czyli Niemcy, to zaledwie ok. 250 tys. gospodarstw rolnych (ósme miejsce pod względem liczby gospodarstw).

Liczba gospodarstw rolnych w państwach członkowskich UE

Źródło: Eurostat

Średnie gospodarstwo rolne w Unii ma niewiele ponad 16 ha gruntów. W tym punkcie ryzuje się jednak wyraźny podział na tzw. starą Unię i „trzynastkę”, która dołączyła do Wspólnoty w roku 2004 i później. Średnie gospodarstwo w „starej Unii” ma areal przekraczający 28 ha, a średnia dla naszej części UE to zaledwie niespełna 8 ha.

Unijne gospodarstwa charakteryzują się raczej małymi arealami. Tylko 7 proc. z nich ma więcej niż 50 ha, a aż dwie trzecie - mniej niż 5 ha. Największe rozdrobnienie gospodarstw występuje w Rumunii, gdzie prawie połowa to gospodarstwa „bardzo małe”, czyli poniżej 5 ha. Na drugim miejscu tego zestawienia znajduje się Polska. 11 proc. naszych gospodarstw ma poniżej 5 ha. Największe gospodarstwa (powyżej 50 ha) znajdują się na północy i zachodzie Niemiec, w Czechach, na Słowacji, w Danii, w Wielkiej Brytanii, we Francji oraz w środkowo-zachodniej części Hiszpanii.

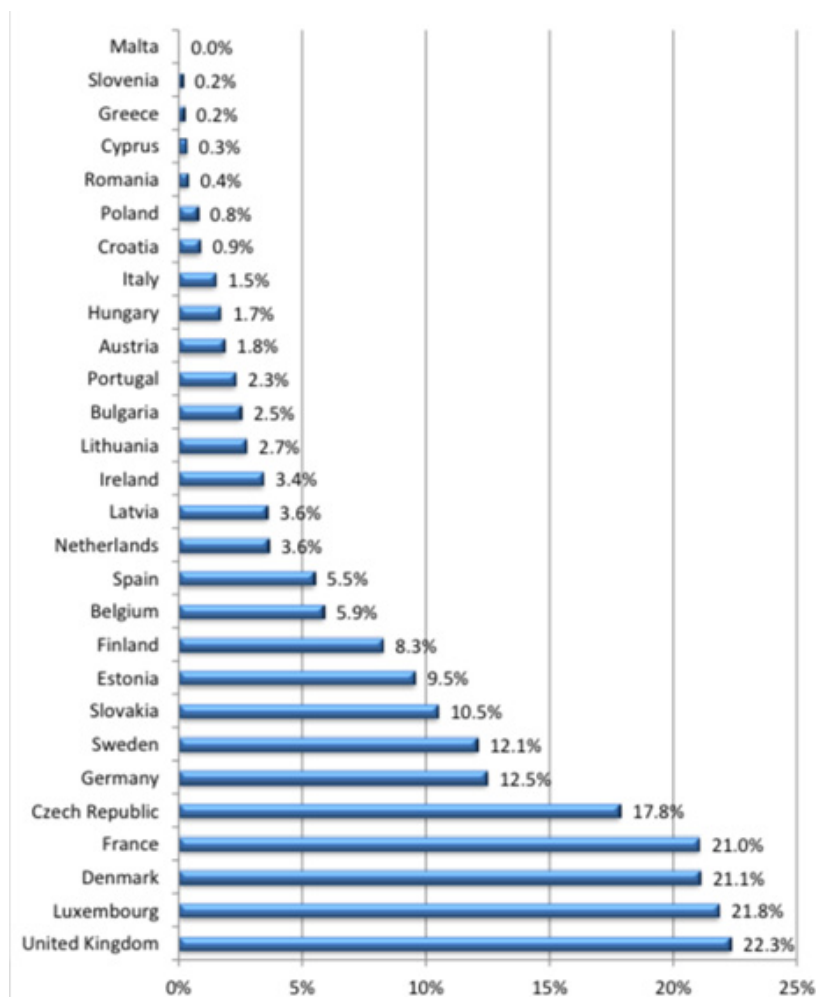
Unijne trendy

O ile w latach 2005-2013 dało się zaobserwować regularny przyrost gospodarstw rolnych o średnio 4 proc. rocznie, o tyle w ostatnich latach trend ten nieco wyhamował. Przyczyny leżą po stronie regulacji wewnętrznych państw członkowskich oraz nowych technik (intensyfikacji i robotyzacji) hodowli i upraw.

Gospodarstwa rolne w państwach „starej Unii” rosną średnio o jeden punkt procentowy wolniej w skali roku niż państwa Europy środkowo-wschodniej.

Warta odnotowania jest też skrajna polaryzacja w kwestii gospodarstw powyżej 100 ha. w niektórych państwach członkowskich, jak Wielka Brytania, Francja i Dania, są one dosyć powszechne (stanowią ok. 20 proc. wszystkich gospodarstw), a w niektórych, jak Słowenia i Grecja, nie ma ich wcale. Nic nie wskazuje na to, aby zjawisko to uległo zmianie w najbliższych latach.

Udział gospodarstw powyżej 100 ha

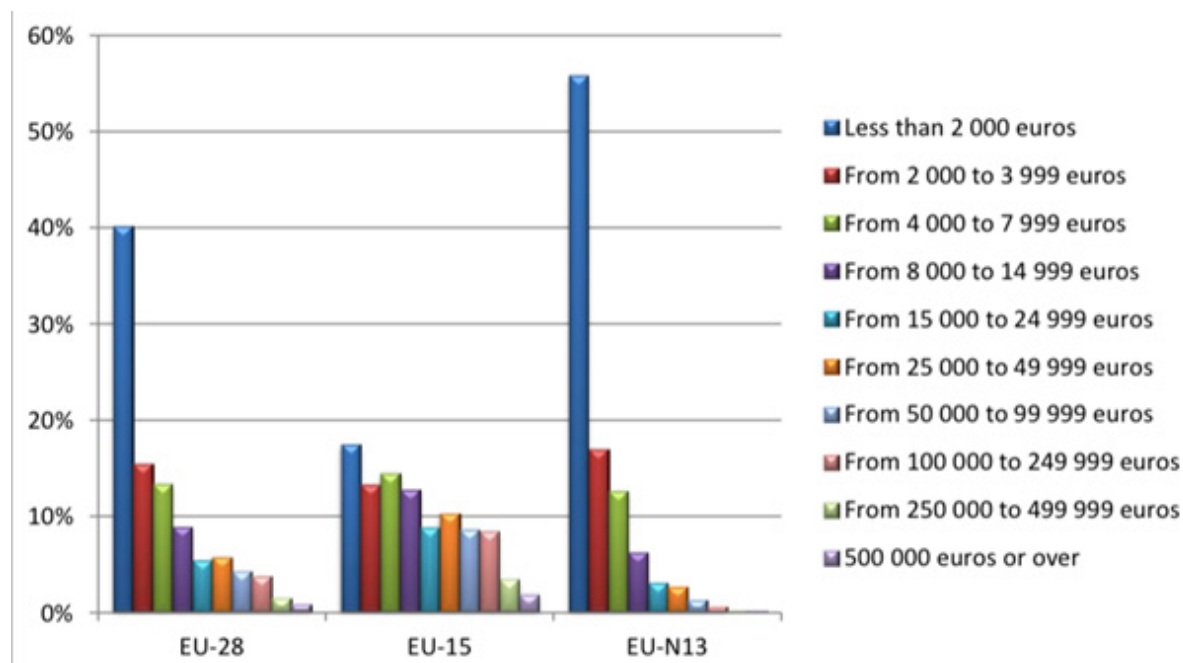
Źródło: Eurostat

Potencjał ekonomiczny

Średni roczny przychód z unijnego gospodarstwa wynosi ok. 35 tys. euro, jednak występuje duża dysproporcja pomiędzy dochodowością gospodarstw w „starej Unii” a resztą. Te pierwsze generują siedmiokrotnie większe średnie dochody od średnich przychodów gospodarstw „nowej trzynastki”.

Dochodowość gospodarstw z podziałem na tzw. starą Unię i nową trzynastkę

Źródło: Eurostat

Prawie połowa małych (z uwagi na dochodowość) gospodarstw znajduje się w Rumunii. 12 proc. z nich znajduje się na terytorium Polski.

Najbardziej dochodowe gospodarstwa, tzn. przynoszące powyżej 100 tys. euro rocznie, znajdują się w Finlandii, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Belgii, Luksemburgu, Holandii, Francji, Czechach, Danii oraz na południu Szwecji i na północy Włoch.

